

"Ανοιξη· ἡ φύση ντύθηκε βασίλισσας πορφύρα
καὶ λάμπει 'ς τὴ γιορτάσιμη τῆς πασχαλιᾶς στολή
Γ. Στρατήγ., Τί λέν τὰ κύμ., 111

Τὴν ὥρα ποὺ τὰ θολὰ τ' ἀστέρια τὰ 'δα
θλιμμένα ν' ἀποχαιρετοῦν τὴ γῆ
ἐσένα σὰν γιορτάσιμη λαμπάδα
καμαρωτὰ σὲ κράταγε ἡ αὐγή

Ι. Πολέμ., Πκλ. βιολ.⁴, 67. Συνών. γιορταστικός, γιορτερός.

γιορτασμα τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Σουδεν. κ.ά.)
Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. 'Αράχ.) — Λεξ.
Βλαστ. Δημητρ. κ.ά. γιορτασμαν Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) γιορ-
τιασμα Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Κορών. Φεν.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) κ.ά. γιορταγμαν Πόντ. (Οἶν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ Ἑλληνιστ. οὐσ. ἐορτασμα. 'Ο τύπ. γιόρ-
τιασμα ἐκ τοῦ ρ. γιορτάζω, τὸ ὅπ. βλ.

1) Ἡμέρα ἐορτῆς, ἐορτασμός Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ.
Κορών.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) — Λεξ.
Βλαστ. Δημητρ.: "Εχομε καὶ νὰ καλὴ βαντιέρα, μὰ εὐ-
τοῦνη τὴ βγάνουμε μοναχὰ σὲ γιορτιάσματα (βαντιέρα =
δίσκος κεράσματος) Κορών. β) 'Επέτειος ὀνομαστικῆς ἐορ-
τῆς Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Κορών. Σουδεν. κ.ά.)
Στερελλ. ('Αράχ.) κ.ά.: "Αμαν εἶναι τὸ γιορτίασμα τοῦ παι-
διοῦ της, ἡ νοικοκυρὰ θὰ στρώσῃ τὴν ἀπλάδα 'ς τὸ πάτωμα
(ἀπλάδα = εἶδος μαλλίνου τάπητος) Καλάβρυτ. 'Σ τὰ
γιορτιάσματα τοῦ νοικοκύρη στρώνουν τὴ σάλα μὲ βε-
λέντζες 'Αράχ. Μεθαύριο, τ' ἄγιο-Σπυριδώνου, ἔχετε τὰ
γιορτιάσματα τοῦ γιοῦ σας Κορών. Πρέπει νὰ πάω νὰν τὴ
χαιρετήσω, ἔχει τὰ γιορτιάσματα τ' ἀντροῦς της αὐτόθι.
Συνών. γιορτή 1β, γιορτάσι 1β, σκόλη.
2) Πληθ., γλυκύσματα παρασκευαζόμενα ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὀνο-
μαστικῆς ἐορτῆς Πελοπν. (Φεν.)

γιορτασμός ὁ, ἐορτασμός λόγ. σύνθηθ. γιορτασμός
Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Γιόρτασμα 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιορταστής ὁ, ἐορταστής λόγ. σύνθηθ. καὶ δημῶδ. Κύ-
θηρ. γιορταστής Πελοπν. (Βερρεστ. Γαργαλ. Δημητσάν.
Δίβρ.)

Τὸ Ἑλληνιστ. οὐσ. ἐορταστής.

'Ο ἐορταστής, ὁ πανηγυριστής ἐνθ. ἀν.: "Ἄσμ.

'Εκεῖ ποὺ πιάνει ὁ γιορταστής, τὰ ὄρνια κοιὰς χορ-
ταίνουν
Δημητσάν.

Κοντοκαρτέρα, γιορταστή, κάτι νὰ σὲ ρωτήσω
αὐτόθι.

Μιὰ μαδινάδα θεὰ πῶ ἀπάνω 'ς τὸ λεμόνι,
νὰ ζήσῃ ὁ ἐορταστής κ' ἡ συντροφιά μας ὅλη
Κύθηρ. || Ποίημ.

Καθὼς πᾶν μὲ τραγούδια οἱ γιορταστᾶδες
Ι. Ζερβός, Τραγούδια, 64, 8. β) 'Επιθετ., ἐορταστικός, ὁ
ἔχων ἐορταστικὴν ὄψιν, ἐμφάνισιν Ι. Ζερβός, Τραγούδια,
29, 13: Ποίημ.

Νοικοκυρὰ παντοῦ ἡ ἐλιά, γιορταστής τ' ἀμπέλι
Συνών. γιορτάρης.

γιορταστικός ἐπίθ. ἐορταστικός λόγ. σύνθηθ. γιορτα-
στικός σύνθηθ. γιορτιαστικός Λεξ. Δημητρ.

Τὸ ἀρχ. ἐορταστικός.

Πανηγυρικός, ἐορτινός.

Συνών. βλ. εἰς λ. γιορτάσιμος.

γιορτερά ἐπίρρ. πολλαχ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γιορτερός.

'Εορτασίμως, ἐορταστικῶς πολλαχ.: 'Τοιμάζεται γιὰ
τὴν ἐκκλησιά. 'Ακούει νὰ χτυποῦν οἱ καθάνες γιορτερά
κι ἀτελείωτα Θράκ. (Σαρεκκλ.) Συνών. γιορτάσιμα.

γιορτερός ἐπίθ. πολλαχ. γιορτινός Θράκ. (Αἶν.) Λῆμν.
(Πλάκ.) Προπ. (Μηχαν.) γιορτερός Μκκεδ. (Καταφύγ.)
γιορτινός Θεσσ. (Πήλ.) Μκκεδ. ('Αρέθουσ. 'Αρν. Σέρρ.)
'Εκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ερός.

'Εορταστικός, ἐορτάσιμος πολλαχ.: Γιορτερά ροῦχα Θήρ.
Γιορτερὴ μέρα σήμερα καὶ ἔχετε φασούλια; 'Ο Θεγός νὰ
σᾶς ἐλεήσῃ! Θράκ. (Μέτρ.) Γιορτερά τραγούδια, ποὺ
τραγουδεῖσθαι 'ς τὶς γιορτὲς Κρήτ. Τὰ γιορτερά τὰ
ροῦχα τὰ φορούσασι 'ς τὶς μεγάλες μέρες, τὶς γιορτερὲς
Βιθυν. (Κίος). "Εχω δυὸ κορδέλις, μιὰ καθημερ'νὴ καὶ μιὰ
γιορτινὴ Προπ. (Μηχαν.) || Παροιμ. φρ. Οὐ τιμπελ'ς
γιορτινὴ τὴν ἔχ' τὴ δουλειὰ (οἱ ὀκνηροὶ σπανίως ἐργάζονται)
Μκκεδ. (Σέρρ.) β) Οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ., γιορτερά = τὰ κατὰ
τὰς ἐορτὰς φερόμενα ἐνδύματα πολλαχ.: Φόρειε τὰ γιορτερά
της Εὐβ. (Βρύς.) Γιάντα φορεῖς πάλι τὰ γιορτερά σου; Εὐβ.
(Κουρ.) Γ-οῦλος ὁ κόσμος βά'νε τὰ γιορτερά τ'ς καὶ χαι-
ρ' dai Θράκ. (Μέτρ.) || Ποίημ.

Φοροῦν τὰ δέντρα γιορτερά, μοσχᾶτα τὰ λουλούδια
Γ. Βιζυην., 'Αθιδ. Αῦραι², 9,9. Συνών. βλ. εἰς λ. γιορ-
τάσιμος.

γιορτεύω ἀμάρτ. γιορτεύγω Ρόδ.

'Εκ τοῦ Βυζαντ. ἐορτεύω, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐσ. ἐορ-
τή, ὅπου καὶ γιορτή, καὶ τῆς καταλ. -εύω.

Γιορτάζω, Α1, τὸ ὅπ. βλ.

γιορτή ἡ, ἐορτὴ λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Κάμπ. Κάσ. Δ.
Κρήτ. Πόντ. Σύμ. γιορτὴ κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ.) Καλαβρ.
(Μπόβ.) Καππ. Πόντ.— Ι. Βενιζέλ.², Παροιμ., 178,30 καὶ
328, 629. γιορτὴ βόρ. ἰδιώμ. γιορτὴ Μκκεδ. (Βελβ.) γιορτὰ
Τσακων. (Βάτικ. κ.ά.) γιορτῇ Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.
Σίλ. κ.ά.) 'ιορτὴ 'Ιθάκ. Μεγίστ. 'ιορτὴ Μκκεδ. (Γαλατ.
Δρυμ.) Στερελλ. (Γαλαξ.) κ.ά. 'ορτὴ Καππ. (Φάρασ.) Νάξ.
('Απύρανθ.) Σίφν. βιορτὴ Βύρων 2, 696. Πληθ. γιορτὲς
κοιν. ἐορτάδες Δ. Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Πάτρ.) γιορτὲ
'Απουλ. γιορτάδες πολλαχ. γιορτάδες βόρ. ἰδιώμ. γιορτά-
δεις βόρ. ἰδιώμ. γιορτάδες Καλαβρ. (Μπόβ.) Τσακων. γιορ-
τάδες Κύπρ. γιορτάς Καππ. (Μισθ.) γιορτάρες Καππ. ('Αρα-
βάν.) Γεν. γιορτάρων Κεφαλλ. Οὐδ. γιορτία τά, Πελοπν.
(Τριφυλ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἐορτή. 'Ο τύπ. γιορτὴ ἐκ τοῦ γιορ-
τὴ, ἴσως δι' ἐνδιαμέσου τύπ. γερτὴ. Πβ. Α. Μπούτουρ.,
Φωνητ. 'Ορθογρ. Ν. Ἑλλην., 14-32.

1) Πᾶσα ἐορτὴ, ἐορτάσιμος ἡμέρα κοιν. καὶ Καλαβρ.
(Μπόβ.) Καππ. ('Αραβάν.) Πόντ. Τσακων.: Σήμερα-αὔριο
εἶναι γιορτὴ. Τὸν ἄλλο μῆνα ἔχομε πολλὰς γιορτὲς. Γιορτά-
ζομε τὴν ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου σήμερα κοιν. Γιορτὴ,
ποτὲ δὲ δουλεύομε "Ηπ. (Χιμάρ.) Ταχιά εἶνι μιγάλ' γιορτὴ
βόρ. ἰδιώμ. Δὲ goitāni γιορτάδεις αὐτεῖν' σήμερα Θεσσ.